

Předběžné otázky

- 1) Je za účelem zajištění ochrany spotřebitelů a dodržování judikatury Společenství, která jí zakotvuje, rozhodnutí Tribunal Supremo v rozsudcích 44 a 49 ze dne 23. ledna 2019, že ve smlouvách o hypotéčním úvěru uzavřených se spotřebiteli je jednoznačně zneužívající ujednání, které nebylo individuálně sjednáno a které stanoví, že veškeré náklady související se založením hypotéčního úvěru musí nést dlužník, přičemž jednotlivé náklady, na které se vztahuje uvedené zneužívající ujednání, jež bylo prohlášeno za neplatné, jsou rozděleny mezi bankovní subjekt, který toto ujednání používá, a spotřebitele, jenž je dlužníkem, s cílem omezit vrácení neoprávněně zaplacených částek na základě vnitrostátních právních předpisů, v souladu s unijním právem, směrnicí Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách⁽¹⁾, a zvláště s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1?

Je za účelem zajištění ochrany spotřebitelů a dodržování judikatury Společenství, která jí zakotvuje, výklad Tribunal Supremo ujednání, které bylo prohlášeno za neplatné z důvodu jeho zneužívajícího charakteru, v tom smyslu, že doplní toto ujednání v případě, že zrušení tohoto ujednání a účinky z něj vyplývající nemají vliv na další existenci úvěrové smlouvy zajištěné hypotékou, v souladu s unijním právem, směrnicí Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách, a zvláště s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1?

- 2) Rovněž lze mít s ohledem na článek 394 LEC (občanský soudní řád), který stanoví zásadu, že náklady řízení nese neúspěšný účastník řízení, za to, že pokud je zneužívající ujednání týkající se nákladů prohlášeno za neplatné, avšak účinky této neplatnosti se omezí na výše uvedené rozdělení nákladů, znamená to porušení zásad efektivity a nezávadnosti vyplývajících z práva Evropské unie v případě, že se žalobě vyhová částečně, a lze mít za to, že to vede k opačnému odrazujícímu účinku, v důsledku čehož nejsou chráněny oprávněné zájmy spotřebitelů?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 26. června 2020 – Ferimet S.L. v. Administración General del Estado

(Věc C-281/20)

(2020/C 320/12)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Ferimet S.L.

Žalovaný: Administración General del Estado

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 168 a další související ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾ a zásada daňové neutrality, která vyplývá z této směrnice a z judikatury SDEU, jež ji vykládá, vykládány v tom smyslu, že neumožňují odpočet DPH zaplacené na vstupu podnikateli, kteří v režimu tzv. *reverse charge*, resp. přenesení daňové povinnosti v terminologii unijního práva, vydají doklad (fakturu) prokazující, že uskutečnili operaci spočívající v pořízení zboží, přičemž na tomto dokladu uvedou fiktivního dodavatele, přičemž je nesporné, že pořízení provedl skutečně dotyčný podnikatel, jenž pořízený materiál určil pro svou obchodní činnost, resp. pro své podnikání?

- 2) V případě, že by taková praktika, jako je shora popsaná, která musí být považována za dotčenému subjektu známou, mohla být pro účely neumožnění odpočtu DPH na vstupu posouzena jako zneužívající nebo podvodná, je k odmítnutí tohoto odpočtu nezbytné, aby byla plně prokázána existence daňového zvýhodnění neslučitelného s cíli, které sleduje právní úprava DPH?
- 3) A konečně, je-li zmíněné prokázání nezbytné, musí se daňové zvýhodnění, které by umožňovalo odmítnutí nároku na odpočet a které případně musí být identifikováno v konkrétním případě, týkat výlučně samotné osoby povinné k dani (nabyvatele zboží), nebo je případně možné, aby svědčilo jiným subjektům účastnícím se daného jednání?

(¹) Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Nacional (Španělsko) dne 1. července 2020 – GE Auto Service Leasing GMBH v. Tribunal Económico Administrativo Central

(Věc C-294/20)

(2020/C 320/13)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Nacional

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: GE Auto Service Leasing GMBH

Žalovaný: Tribunal Económico Administrativo Central

Předběžné otázky

- 1) Musí být považováno za přípustné, že osoba povinná k dani, poté, co byla správcem daně opakovaně vyzvána, aby prokázala splnění podmínek nároku na vrácení daně, a této žádosti bez jakéhokoli přiměřeného odůvodnění nevyhoví, a poté, co je vrácení daně zamítnuto, odloží předložení dokladů na přezkumné řízení nebo na soudní řízení?
- 2) Může být za zneužití práva považováno to, že osoba povinná k dani neposkytne správci daně nezbytné informace na podporu svého nároku, pokud jí to bylo umožněno a byla k tomu vyzvána, a neučiní tak bez oprávněného důvodu, a naopak tyto informace poskytne dobrovolně později orgánu příslušnému k přezkumu nebo soudu?
- 3) Ztrácí neusazená osoba povinná k dani, buď proto, že ve stanovené lhůtě a bez přiměřeného odůvodnění neposkytl informace relevantní pro prokázání svého nároku na vrácení daně, nebo v důsledku svého zneužívajícího jednání, nárok na vrácení daně, jakmile uplynula stanovená nebo za tím účelem poskytnutá lhůta a správní orgán vydal rozhodnutí o zamítnutí vrácení daně?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 28. července 2020 – UW v. Ryanair DAC

(Věc C-346/20)

(2020/C 320/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hamburg